

[J. R. Poulsen.]

Landmænd vil sikkert alle hver paa sin Egn kunne pege paa dygtige Ejere af mindre Brug, som ønsker og ogsaa fortjener mere Jord. Jeg tænker i Øjeblikket paa to Mænd paa min egen Egn, som har Brug, der ligger lige op ad hinanden. Den ene har et Brug paa 4 Tdr. Land, den anden har et Brug paa 5 Tdr. Land. Dene ene har gode, nye Bygninger, den anden har meget gamle Bygninger. Nu vil efter Lovforslaget den Mand, som har de nye Bygninger, faa Jorden fra Ejendommen med de gamle Bygninger, der skal nedrives; men det er tilfældigvis saadan, at den Mand, som har de gamle Bygninger, er en dygtig Landmand, og det skulde jo være omvendt. Saadanne Spørgsmaal kan Amtskommissionerne sikkert ordne, naar Loven bliver vedtaget.

I de indledende Bemærkninger til Lovforslaget staar der som Motivering:

„De senere Aars Afsætningsvanskeligheder for Landbruget har medført en Nedgang i Landbrugseksporten, som kræver Indskrænkning i Husdyrholdet.“

Da de smaa Brug ikke kan klare en saadan Indskrænkning økonomisk, maa de have mere Jord for at skabe andre Indtægtsmuligheder. Denne Motivering er for saa vidt rigtig; Spørgsmaalet er blot, om Meningen er, at de smaa Landbrug, naar de faar mere Jord, skal slaa ind paa at avle Raastoffer til Landbruget. Det tror den højtærede Minister sikkert ikke vil blive Tilfældet, og jeg tror det heller ikke. Jeg tror, at de smaa Landbrug hurtigst muligt vil søge at faa flere Svinekort for yderligere at udvikle den Gren af Landbruget, der i Øjeblikket er den eneste rentable. Jeg tror ogsaa, den højtærede Landbrugsminister er enig med mig i saa Henseende. Man har sikkert tænkt paa andre Indtægtsmuligheder, og selv om jeg ikke tror, at det lille Landbrug vil egne sig særlig for disse Raastofproduktioner, kunde det alligevel have sin Betydning at standse et Øjeblik og tænke paa, om der er noget at gøre for, at Landbruget kan blive selvforsynende med Raastoffer. Man har vel tænkt paa noget saadant som Høavl, Tobaksavl, Valmuer og Konservesærter. De fleste af den Slags Ting er jo meget usikre Spekulationer, de er for lidt prøvet, og da Landbruget i de sidste 7—8 Aar er blevet fattigere og fattigere, dar det ikke Raad til at eksperimentere hermed. Hvis noget saadant skulde udvikles i større Stil herhjemme, maatte der sikres de Folk, som slaar ind derpaa, en nogenlunde sikker Udsigt til Rentabilitet.

Saa er der en anden Produktion, jeg

lige vil berøre, det er Dyrkning af Pile. Vi har megen Jord her i Landet, som egner sig til Piledyrkning. Som den højtærede Minister ved, eksisterer der en Forening af Piledyrkere, af hvis Bestyrelse Direktøren for Statens Jordlovsudvalg, Hr. Niels Frederiksen, er Medlem. Denne Forening har arbejdet siden 1929 og har samlet megen Erfaring. Endnu dyrkes der kun ca. 200 ha med Pile, og da det nødvendige Areal for at være selvforsynende paa dette Omraade er ca. 1 200 ha, er der Plads endnu, uden at der er Fare for Overproduktion. Der bruges aarlig for ca. 1 Mill. Kr. herhjemme, og en lille Støtte fra Staten til Piledyrkning vilde sikkert bringe nogle Hundrede ha egnet Jord under Dyrkning. Efter hvad jeg har faaet oplyst, vil en Pris af 7½ Øre pr. kg kunne skabe Rentabilitet, men Prisen er som Regel noget lavere. Jeg vil gerne anmode den højtærede Minister om at overveje dette Spørgsmaal velvilligt sammen med den højtærede Handelsminister, under hvem Spørgsmaalet vist sorterer, og se at finde en god Løsning. Paa min Egn, hvor der er ret meget lav Jord, vilde, hvis Piledyrkning var rentabel, mange Hektarer kunne blive draget ind under denne Dyrkning.

Naar de rigtig smaa Landbrug, som Meningen er med dette Lovforslag, bliver større, og der, hvad der ogsaa vil være en Følge af Loven, bliver oprettet flere Husmandsbrug, vil det sikkert vise sig, at man vil prøve paa hurtigst muligt at faa flere Svinekort, og da kun en begrænset Mængde Svin kan udføres, vil disse Svinekort selvfølgelig blive taget fra andre Landmænd, og saaledes vil det gaa ud over de noget større Brug.

Den anden Del af Lovforslaget, den Del, der omhandler Ekspropriationsbestemmelserne, kan vi absolut ikke gaa med til. En Ekspropriation i dette Øjemed maa ganske sikkert stride imod Grundlovens § 80. Jeg forstaar ikke, at Ministeriet vil udsætte sig for, første Gang der bliver eksproprieret, at faa et Sagsanlæg fra vedkommende. Det er ogsaa min Mening, at der er Jord nok at faa ad frivillig Vej til at skabe Husmandsbrug. Jeg vil meget gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister — men det er allerede gjort saa mange Gange — at udtage Ekspropriationsbestemmelserne af Lovforslaget; i saa Fald vil vi sikkert kunne være med til at stemme for det, og Lovforslaget kunde saa blive enstemmig vedtaget.

Kunde det ikke lade sig gøre, naar Ekspropriationsbestemmelserne er udtaget, at tidsbegrænse Lovforslaget, saaledes at man kunde faa nogen Erfaring for, hvor-